

И. В. Сталин: НЕЗАВИСИМОСТИ ФИНЛЯНДИИ.

Доклад на заседании ВЦИК

22 декабря 1917 г.

(Газетный отчёт)

На днях представители Финляндии обратились к нам с требованием немедленного признания полной независимости Финляндии и утверждения факта её отделения от России. В ответ на это Совет Народных Комиссаров постановил пойти навстречу и решил издать декрет о полной независимости Финляндии, который уже опубликован в газетах.

Вот текст решения Совета Народных Комиссаров:

«В ответ на обращение финляндского правительства о признании независимости Финляндской республики, Совет Народных Комиссаров, в полном согласии с принципами права наций на самоопределение, постановляет: войти в Центральный Исполнительный Комитет с предложением: а) признать государственную независимость Финляндской республики и б) организовать, по соглашению с финляндским правительством, особую комиссию (из представителей обеих сторон) для разработки тех практических мероприятий, которые вытекают из отделения Финляндии от России».

Понятно, что Совет Народных Комиссаров не мог иначе поступить, ибо если народ, в лице своих представителей, требует признания своей независимости, то пролетарское правительство, исходя из принципа предоставления народам права на самоопределение, должно пойти навстречу.

Буржуазная печать заявляет, что мы привели страну к полному развалу, потеряли целый ряд стран, в том числе и Финляндию. Но, товарищи, мы её потерять не могли, ибо фактически она никогда не являлась нашей собственностью. Если бы мы удержали Финляндию насильственным путём, то это вовсе не значило бы, что мы её приобрели.

Мы отлично знаем, как Вильгельм путём насилия и произвола «приобретает» целые государства и какая создаётся, благодаря этому, почва для взаимоотношений между народом и его угнетателями.

Принципы социал-демократии, её лозунги и стремления заключаются в создании долгожданной атмосферы взаимного доверия народов, и только на этой почве осуществим лозунг «Пролетарии всех стран, соединяйтесь!». Всё это старо и общеизвестно.

Если мы повнимательнее всмотримся в картину получения Финляндией независимости, то мы увидим, что фактически Совет Народных Комиссаров дал свободу помимо своей воли не народу, не представителям пролетариата Финляндии, а финляндской буржуазии, которая странном стечением обстоятельств захватила власть и получила независимость из рук социалистов России. Финские рабочие и социал-демократы очутились в таком положении, что должны принимать свободу не непосредственно из рук социалистов России, а при помощи финской буржуазии. Видя в этом трагедию финского пролетариата, мы не можем не отметить, что финские социал-демократы только ввиду нерешительности и непонятной трусости не предприняли решительных

шагов к тому, чтобы самим взять власть и вырвать из рук финской буржуазии свою независимость.

Можно ругать Совет Народных Комиссаров, можно к нему критически относиться, но нет таких людей, которые могли бы утверждать, что Совет Народных Комиссаров не исполняет своих обещаний, ибо нет на свете той силы, которая заставила бы отказаться Совет Народных Комиссаров от своих обещаний. Это мы доказали тем фактом, что совершенно беспристрастно отнеслись к требованиям финской буржуазии о предоставлении Финляндии независимости и немедленно приступили к изданию декрета о независимости Финляндии.

Пусть же независимость Финляндии облегчит дело освобождения рабочих и крестьян Финляндии и создаст прочную базу для дружбы наших народов.

Правда, № 222,
23 декабря 1917

Источник: И.В. Сталин: Сочинения. Том 4. Ноябрь 1917 — 1920
Государственное Издательство Политической Литературы 1947 год

THE INDEPENDENCE OF FINLAND.

Speech Delivered in the All-Russian Central Executive Committee

Dec. 22, 1917

(Newspaper Report)

The other day representatives of Finland applied to us with a demand for immediate recognition of Finland's complete independence and endorsement of its secession from Russia. The Council of People's Commissars resolved to give its consent and to issue a decree, which has already been published in the newspapers, proclaiming Finland's complete independence.

Here is the text of the decision of the Council of People's Commissars:

"In response to the application of the Finnish Government for recognition of the independence of the Finnish Republic, the Council of People's Commissars, in full conformity with the principle of the right of nations to self-determination, resolves to recommend to the Central Executive Committee: a) to recognize the state independence of the Finnish Republic, and b) to set up, in agreement with the Finnish Government, a special commission (composed of representatives of both sides) to elaborate the practical measures necessitated by the secession of Finland from Russia."

Naturally, the Council of People's Commissars could not act otherwise, for if a nation, through its representatives, demands recognition of its independence, a proletarian government, acting on the principle of granting the peoples the right to self-determination, must give its consent.

The bourgeois press asserts that we have brought about the complete disintegration of the country, that we have lost a whole number of countries, including Finland. But, comrades, we could not lose Finland, because actually it was never our property. If we forcibly retained Finland, that would not mean that we had acquired it.

We know perfectly well how Wilhelm [German Emperor Wilhelm II] forcibly and arbitrarily "acquires" entire states and what sort of a basis this creates for mutual relations between the peoples and their oppressors.

The principles of Social-Democracy, its slogans and aspirations, consist in creating the long-awaited atmosphere of mutual confidence among nations, and only on such a basis is the slogan, "Workers of all countries, unite!" realizable. All this is old and well known.

If we closely examine the circumstances in which Finland obtained independence, we shall see that the Council of People's Commissars, actually and against its own wishes, granted freedom not to the people, not to the representatives of the Finnish proletariat, but to the Finnish bourgeoisie, which, owing to a strange conjuncture of circumstances, seized power and received independence from the hands of the Russian Socialists. The Finnish workers and Social-Democrats find themselves in the position of having to receive freedom not from the Socialists of Russia directly, but through the Finnish bourgeoisie. Regarding this as a tragedy for the Finnish proletariat, we cannot help remarking that it was only because of their irresolution and unaccountable cowardice that the Finnish Social-Democrats did not take

vigorous measures to assume power themselves and wrest their independence from the hands of the Finnish bourgeoisie.

The Council of People's Commissars may be abused, may be criticized, but no one can assert that it does not carry out its promises; for there is no force on earth that can compel the Council of People's Commissars to break its promises. This we have demonstrated by the absolute impartiality with which we accepted the demand of the Finnish bourgeoisie that Finland be granted independence, and by proceeding at once to issue a decree proclaiming the independence of Finland.

May the independence of Finland help the emancipation of the Finnish workers and peasants and create a firm basis for friendship between our peoples.

Pravda, No. 222,
December 23, 1917

Source: The official translation in J. Stalin's "Works", Vol. 4, as reproduced at the "From Marx to Mao"-website.

Josef Stalin: SUOMEN RIIPPUMATTOMUUDESTA.

Selostus Yleisvenäläisen Toimeenpanevan Keskuskomitean istunnossa joulukuun 22 pnä 1917

(Sanomalehtiselostus)

Hiljattain Suomen edustajat kääntyivät puoleemme vaatien Suomen täydellisen riippumattomuuden viipymätöntä tunnustamista ja sen tosiasian vahvistamista, että Suomi on eronnut Venäjästä. Vastaukseksi Kansankomissaarien Neuvosto päätti suostua tähän vaatimukseen ja antaa asetuksen Suomen täydellisestä riippumattomuudesta, joka on jo julkaistu sanomalehdissä.

Tässä on Kansankomissaarien Neuvoston päätöksen sanamuoto:

"Vastaukseksi Suomen hallituksen pyyntöön Suomen tasavallan riippumattomuuden tunnustamisesta Kansankomissaarien Neuvosto, kansakuntien itsemääräämisoikeuden periaatetta täysin vastaavasti, päättää: esittää Toimeenpanevalle Keskuskomitealle ehdotuksen: a) tunnustaa Suomen tasavallan valtiollinen riippumattomuus ja b) järjestää yhdessä Suomen hallituksen kanssa erikoinen valiokunta (kummankin puolen edustajista) niiden käytännöllisten toimenpiteiden määrittelyä, jotka johtuvat Suomen eroamisesta Venäjästä".

On ymmärrettävää, että Kansankomissaarien Neuvosto ei voinut menetellä toisin, sillä jos kansa omien edustajiensa kautta vaatii riippumattomuutensa tunnustamista, niin proletarisen hallituksen, pitäessään ohjeenaan periaatetta itsemääräämisoikeuden myöntämisestä kansoille, on suhtauduttava siihen myönteisesti.

Porvarillinen lehdistö väittää, että me olemme saattaneet maan täydelliseen hajaannustilaan, menettäneet kokonaisen joukon maita, siinä luvussa myöskin Suomen. Mutta me emme ole voineet sitä menettää, toverit, sillä tosiasiallisesti me emme ole koskaan omistaneet sitä. Jos me olisimme pitäneet Suomen hallussamme väkivalloin, niin se ei olisi lainkaan merkinnyt sitä, että me olisimme saaneet sen omaksemme.

Me tiedämme mainiosti, kuinka Wilhelm [Saksan keisari Wilhelm II] „hankkii” väki- ja mielivallan avulla kokonaisia valtioita ja minkälainen maaperä muodostuu sen johdosta kansan ja sen sortajien välisille keskinäisuuhteille.

Sosialidemokratian periaatteet, sen tunnukset ja pyrkimykset tähtäävät kauanodotetun kansojen keskinäisen luottamuksen ilmapiiriin luomiseen, ja vain tällä pohjalla on toteutettavissa tunnus „Kaikkien maiden proletarit, liittykää yhteen!”. Kaikki se on vanhaa ja yleisesti tunnettua.

Jos tarkastelemme syvällisemmin sitä, miten Suomi sai riippumattomuuden, niin huomaamme, että vastoin tahtoaan Kansankomissaarien Neuvosto antoi tosiasiallisesti vapauden ei kansalle, ei Suomen proletariaatin edustajille, vaan Suomen porvaristolle, joka omituisen asiainkulun ansiosta oli kaapannut vallan ja sai riippumattomuuden Venäjän sosialistien kädestä. Suomen työläiset ja sosialidemokraatit ovat joutuneet sellaiseen asemaan, että heidän pitää ottaa vapaus vastaan Suomen porvariston välityksellä eikä välittömästi Venäjän sosialistien kädestä. Nähdessä Suomen proletariaatin tragedian me emme voi olla panematta merkille sitä, että Suomen sosialidemokraatit ovat vain horjunnan ja käsittämättömän arkuuden vuoksi olleet ryhtymättä päättäviin toimenpiteisiin ottaakseen

vallan omiin käsiinsä ja temmataksaan Suomen porvariston käsistä riippumattomuutensa.

Kansankomissaarien Neuvostoa voidaan soimata, siihen voidaan suhtautua arvostelevasti, mutta ei ole olemassa sellaisia ihmisiä, jotka voisivat väittää, että Kansankomissaarien Neuvosto ei täytä lupauksiaan, sillä maailmassa ei ole olemassa sellaista voimaa, joka voisi pakottaa Kansankomissaarien Neuvoston peruuttamaan lupauksensa. Tämän me todistimme sillä tosiasialla, että suhtauduimme täysin objektiivisesti Suomen porvariston vaatimukseen riippumattomuuden myöntämisestä Suomelle ja ryhdyimme viivyttämättä laatimaan asetusta Suomen riippumattomuudesta.

Helpoittakoon Suomen riippumattomuus Suomen työläisten ja talonpoikain vapautumisen asiaa ja luokoon lujan perustan kansojemme väliselle ystävyydelle.

„Pravda" № 222,
Joulukuun 23 pnä 1917 *)

Lähde: J.V. Stalin. Teokset 4. osa, marraskuu 1917-1920
Karjalais-suomalaisen SNT:n valtion kustannusliike. Petroskoi 1949.
*) = 5.1.1918 Suomessa